

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον!».
Τὸ ἔσχατον τὸ οὐράνιον. τὸ ἔσχατον τῶν ἀγγέλων,
καὶ ὁ αἰθέρ ὁ σιγῆς καὶ ἡ ἡρεμὸς φύσις,
καὶ οἱ βράχοι ἐπανελάθον οἱ ἄφρονες ἐπίσης.

Τότε μυστηριώδης χαρὰ διεχύθη ἐπὶ τὴν ἐκπε-
πληγμένην φύσιν· ὁ ἀήρ γλυκύτερος ἦδη πνέων, ἐφί-
λησε τὸ κύμα καὶ αἱ λιγυραὶ κυπάρισσοι, ὑπὸ τὴν
θωπείαν αὐτοῦ προσκλίνουσιν ἐπὶ τῶν τάφων, ἐψι-
θύρισαν πρὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς κοιμωμένους: «Χαίρετε!
ὁ οὐρανὸς διανοίγει ὑμῖν τὰς ἡλιολαμπεῖς αὐτοῦ πύ-
λας!» εἰς δὲ τὸ παρήγορον τοῦτο ἄκουσμα, τὰ χαί-
νοντα τῶν σκελετῶν στόματα ἐμειδίσαν ὡχρὸν μει-
δίαν.

Καὶ μειδῶσιν οἱ νεκροί! . . μειδίαμα ἐγκλείει
πετὲ τοῦ μνήματος ἡ πλάξ; ποτὲ ὁ ζόφος χαίρει;
ναί, μειδῶσι! καὶ εἰς αὐτοὺς φωτὸς ἔκτις εἰσδύει·
ἀκτινοβόλα ὄνειρα ἡ μαύρη νύξ δὲν φέρει;

Αἰῶνες ἦλθον καὶ ἔσθυσαν; . . καὶ ὀλιθεῶς ὑπνώτουν·
πλὴν ἡδ' ἡ γῆ ἀντανάκχῃ τὸ χάσμα τῶν αἰθέρων
καί, ἐπὶ εἰς τοῦ μνήματος τὰ βῆθη, ὄνειρώτουν
Παράδειτον ἀτράπτοντα ὑπὸ ἐπτά ἀστέρων.

Χριστὸς γεννᾶται! . . σήμερον γελᾷ ἡ οἰκουμένη·
ἴδετε ἀκτινίστηντο εἰς σπῆλαιον ἐν βρόχῳ;
καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐν σύννεφον χρυσοῦν νὰ διαβαίνει·
εἶναι τὸ βρέφος ὁ Θεός! . . καὶ εἶν' ἡ ἐλπίς τὸ νέφος.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΡΙΣΤΟΥ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΡΩΣ

ὑπὸ **Paul Bourget**.*

Αἱ ἐν χρήσει ἐν τῇ κοινωνίᾳ λέξεις καὶ φράσεις ἐν
τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ ἐ-
ξανίσταται τὸ ἐν ἐμοὶ αἶσθημα αἰδημοσύνης μέχρι βαθ-
μοῦ ὥστε νὰ μὲ καθιστᾷ σιωπηλὴν, ἕνεκα δὲ τούτου
ἐκατηγόρουμένη ὡς ὑπερήφανος, μολονότι ἐνδομύχως
ἤμην λίαν τρυφερὰ καὶ δειλήμων. Κατ' ἐκείνην ἀναμ-
φιβόλως τὴν ἐποχὴν ἀνεπτύχθησαν ἐν ἐμοὶ αἱ αἰσθημα-
τικαὶ καὶ μεμονωμέναι ἀδυναμίαι τῆς συνειδήσεώς μου,
ἴσως δὲ πλέον παρ' ὅ,τι ἔπρεπε διὰ τὴν εὐτυχίαν μου,
διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς μητρὸς μου, — μέλανες καὶ ὁ-
μοιότατοι πρὸς τοὺς ἐμούς, — μὲ παρηκολούθουν πολ-
λάκις διὰ βλέμματος παραδόξως ἀνησυχου, ὥσει ἐφο-
βεῖτο τὰς αἰφνιδίας μου ἀγανακτήσεις πρὸς πᾶν ὅ,τι
δὲν ἀπετέλει πλήρη εὐλικρίνειαν. Ἦτο γυνὴ παρα-
δόξως μελαγχολικὸν χαρακτῆρος ἡ ὁποία διέμενε
ἐπὶ ὀλοκλήρους ἡμέρας ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς. Ὁ πα-
τήρ μου, εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου, ἐκίνει τὴν κεφαλὴν
καὶ ἀπῆντα ἀμεταβλήτως: «Πάντοτε ἦτο τοιαύτη».
Εἶχον πλεονέτερον θάρρος μετὰ τοῦ πατρὸς ἢ μετὰ
τῆς μητρὸς μου καὶ ἐκατηγόρουν ἐμαυτὴν ἐπὶ τού-
τῳ. Τοσοῦτον ζωηρὰ ἦν ἐν ἐμοὶ ἡ εὐαίσθησις. Ἄ!
φίλε μου. Ὅταν μετὰ παρέλευσιν τοσοῦτων διαρ-

ρυσάντων ἐτῶν, βλέπω αὖθις οἷα νεαρὰ ἤμην κόρη
τότε, μετὰ τοῦ ὥραίου ὄνειρου τῆς οὐδέποτε σφαλ-
λομένης εὐθύτητος τοῦ χαρακτῆρος, ἥτις ἐφαίνετο
ἡ ἠθικὴ μυθιστορία τῆς νεότητός μου, καὶ ὅταν
παρεβῆλθω τὴν τότε κορασίδα πρὸς τὴν νῦν γυ-
ναῖκα, οἷα ἀπέβην ὡς ἐκ τῆς ὑπερβολῆς αὐτῆς τοῦ
ὄνειρου ἐκείνου, πῶς δύναμαι νὰ παρηγορηθῶ διότι
δὲν ἠτύχησα ποτὲ νὰ ἔχω πρὸ ἐμοῦ πρόσωπον εἰς
τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου νὰ δυνθῶ νὰ ἐκφυλλίσω τὸν
κρίνον τῆς ἐφηβικῆς μου ἡλικίας, — ἕνα φίλον ὡς
σέ, εἰς ὃν νὰ ἐπιδραψιλεύσω τοὺς ἀπολεσθέντας ἐκεί-
νους θησαυρούς; Εἶναι ἀργὰ πλέον! Αἶαν ἀργά! Αἱ
φράσεις αὗται ἀπὸ τινων μηνῶν διέρχονται τοῦ νοῦς
μου ὡσάκτις ἀκούεται ὁ κλαυθμηρὸς ἤχος τοῦ κώδωνος
τοῦ ὥρολογίου. . . Ὁρκίσθη ὁμως νὰ εἶμαι γενναία.

« Ἡ ὑπαρξίς μου ἔκτοτε ἐφαίνετο προδιαγεγραμ-
μένη καὶ ἐννοῶ ὅτι ἐὰν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ μου
ἔζων μέχρι τοῦ γάμου μου, δὲν θὰ ἐφθάνον εἰς ση-
μεῖον νὰ σοὶ γράψω νῦν τὴν λυπηρὰν καὶ τετριμμένην
ἱστορίαν τῶν ψευθεισῶν ἐλπίδων μου. Ἀπέθανον
ἀμφότεροι ἐν μικρῷ χρόνῳ δις στήματι καὶ πρὶν ἢ
φθάσω εἰς τὸ δέκατον ἑνατον ἔτος τῆς ἡλικίας μου·
εἰσέτι δὲν εἶχον παύσει νὰ φέρω τὴν πένθιμον περι-
βολὴν καὶ ὁ θεὸς μου, ὅστις ἦν καὶ κηδεμὼν μου
συνάμα, μὲ ἡρραβώτισε μετ' ἐκείνου, οὗ ἔφερον τὸ
ὄνομα ὅταν μ' ἐγνώρισας. Διὰ νὰ δυνθῆς νὰ ἐννοήσης
τὴν συγκατάθεσίν μου, πρέπει, φίλε μου, νὰ σοὶ ὁμο-
λογήσω, ὅτι εὐρισκόμεν ἔν διανοητικῇ καταστάσει
τοιαύτῃ, οἷαν ἡ ἀνατροφή σου ὡς ἀνδρὸς δὲν σοὶ ἐπι-
τρέπει πιθανῶς νὰ ὑποπτεύσης. Κατ' ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν ἠγνούουν ἀπολύτως τὴν ἀληθινὴν σημασίαν τῆς
λέξεως γάμου. Τὸ ὡς χρονόμετρον κεκανονισμένον τῶν
λεπτομερειῶν τοῦ βίου μου ὡς νεκνίδος, ἐνούμενον
πρὸς τὴν πρὸς ὑποταγὴν τάσιν μου, ἥτις ἀπετέλει
τὸ πρωτεῦον δαίτημα τοῦ χαρακτῆρός μου, μοὶ εἶχον
προστατεύσει κατὰ τῶν ὀνείρων ἐκείνων, τῶν ἀθῶων
μὲν ἀλλὰ καὶ παθητικωτάτων, διὰ τῶν ὁποίων αἱ
πλεῖσται τῶν γυναικῶν ὁρμῶσι πρὸς τὸν ἔρωτα πρὶν
ἢ γνωρίσωσιν αὐτόν. Ὁφείλω νὰ προσθέσω ὅτι τὰ
βιβλία ὅσα ἀνεγίνωσκον ἐξέλεγεν ἡ μήτηρ μου διὰ
τρόπου ἐξαιρετικῶς αὐστηροῦ, ὅτι οὐδεὶς νέος ἐπε-
τρέπετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν καὶ ὅτι ἡ
ἀκροσφαλὴς ὑγεία τῶν γονέων μου ἐγένετο ἀφορμὴ,
οἷον εἶπεν, νὰ καταργηθῶσιν αἱ σχέσεις ἡμῶν καὶ
συναναστροφαί. Ὁ θεὸς μου μοὶ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ
ὑπανδρευθῶ τὸν κ. Ὁδρύ, ἐγὼ δ' ἀπήντησα ὅτι θὰ
ὑπακούσω, — ὡς θὰ ἐπραττον περὶ πάσης διαταγῆς
του. Πράγματι, ὅταν σκέπτομαι μεθ' ὁποίας ἐλα-
φρότητος ὁ κηδεμὼν μου μὲ συνεβούλευσε, μὲ ἐπέθα-
λε σχεδὸν τὴν πρᾶξιν ἡ ὁποία θὰ ἀπεφάσιζε περὶ
ὅλου τοῦ βίου μου· ὅταν ἀναμνηνίσκωμαι τῆς μωρᾶς
ἀπαθείας μεθ' ἧς τὸν γάμον ἐκείνον ἐθεώρουν καὶ
ὅταν σκέπτομαι ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτω συμβαί-
νουναι τὰ πράγματα, ἀπελπιζομαι καὶ χάνω τὰς φρέ-
νας. Πῶς οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι διὰ πάντα τὰ λοιπὰ
πράγματα τοῦ βίου εἰσὶ τόσον λεπτεπίλεπτοι καὶ

(*) Ἰδε ἀριθ. 9, σελ. 169—171.

λεπτολόγοι, διαπράττουσιν ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ τὴν ἀτιμίαν εἰς ἣν ἐνενήκοντα ἐνέχ' φορὰς ἐπὶ τοῖς ἐκαστὸν παρέχει ἀφορμὴν ὁ γάμος; Ὁ κ. Ὁδρὺ μὲ εἶχε ζητήσῃ εἰς γάμον διότι τὸ ἐκαστομύριον, ὅπερ ἀπέτελει τὴν περιουσίαν μου, ἦτο, ὡς λέγουσι, καθαρὸν εἰς χρήματα. Ὁ κηδεμὼν μου εἶχε δεχθῇ διότι εἶχε πεποιθήσιν εἰς τὸ οικονομικὸν μέλλον τοῦ κ. Ὁδρὺ καὶ διότι αὐτὸς οὗτος ἄγαμος ὢν, ἔκρινεν ἐκαστὸν ἀνίκανον νὰ ἐπιβλέπῃ νεάνιδα εἰκοσιν ἐτών. Ἐπειτα εἶχον παρ' αὐτῷ τὴν φήμην ἀγίας. Ἡ Κλέρα θὰ εἴναι εὐτυχὴς πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ἔλεγε, — καὶ τὸ ἐπίστευεν.

(Ἀκολουθεῖ).

A. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ Ἀνατολὴ λείπεται τῆς Δύσεως ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνομολογοῦσιν εὐκρινῶς πάντες ὅσοι, εἰς τὴν πρώτην ἀνέκοντες νύτχησάν πως εἶτε ἀμέσως, ἐξ αὐτοψίας δηλ., εἶτε καὶ ἐμμέσως, διὰ τῶν σοφῶν τῆς δευτέρας συγγραμμάτων, νὰ ἐλθῶσιν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν ὁμολογουμένως σφριγῶσαν ἐπιστημονικὴν κίνησιν τῆς Δύσεως. Τῇ ἀληθείᾳ καταλαμβάνεται ὑπὸ σκοτοδίνης, πρὸ τοῦ ἐκπληκτικοῦ φαινομένου τῆς διὰ τῆς μαγικῆς τῆς ἐπιστήμης ῥάβδου ἐπιτελουμένης πλήρους ζωῆς ἐπιστημονικῆς ἐξελιξέως τῆς Εὐρώπης. ὁ ἀνασῦρας, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, τὸν καλύπτοντα αὐτὴν πέπλον, ὁ μόλις παρελθὼν τὸν οὐδὸν τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ θαυμαστοῦ ἐκείνης μαγικῆς μαγείας. Τοιαύτη δυστυχὴς ἡ θέσις τοῦ Ἀνατολίτου ἐπιστήμονος, τοῦ ἔχοντος δηλ. συνειδήσιν τῆς ἑαυτοῦ θέσεως· διότι περὶ τοῦ ἄλλου, τοῦ ἐστερημένου δηλ. τῆς τοιαύτης συνειδήσεως, εἶτε πραγματικῶς, ἐξ ἀγνοίας τῶν ἐκτὸς τοῦ στενωπτοῦ κύκλου τῆς θράσεως αὐτοῦ τελουμένων γιγαντιαίων ὄντως ἀλμάτων, εἶτε καὶ φαινομενικῶς, ἐκ κακῶς ἐννοουμένης φιλοτιμίας καὶ τάσεως πρὸς ἐπίδειξιν ἀνυπάρκτων προσόντων καὶ ἰδιοτήτων, οὐδεὶς ἐνταῦθα γενήσεται λόγος. Οὐδὲν ἐδίαζε καὶ οὐδὲν ἐν τῷ μέλλοντι οὐδ' ἐβλάφη τόσον τὸν Ἀνατολίτην, ὅσον ἡ ἀμβλύωπία πρὸς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ θέσιν, ὅσον ἡ παράδοξος αὐτοπεποιθήσις αὐτοῦ, ἣν δὲν ὁμολογεῖ μὲν ἴσως πάντοτε, ἀλλὰ βεβαίως προσέειπε, ὅτι οὐδεὶς ἀνὰ τὴν ὑψηλὴν δύναται σπουδαίως νὰ συγκριθῇ πρὸς αὐτόν, εἶτε κατὰ τὴν εὐφυΐαν, εἶτε κατὰ τὴν μόρφωσιν, εἶτε κατὰ τὴν καλαισθησίαν. Φυσικὸν δὲ ἀποτέλεσμα ταύτης εἶνε ὅτι παρὰ μὲν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς οἱ ἀληθεῖς ἐπιστήμονες μετροῦνται κατὰ χιλιάδας, παρ' ἡμῖν δέ, δυστυχῶς ἀγνοοῦν ἐὰν δύναται νὰ μετρηθῶσι καὶ κατὰ μονάδας ἀπλᾶς!

Θέλετε πειραματικὴν τῆς ἀληθείας τοῦτου ἀποδείξιν; Ἀς ἐξετάσωμεν ἐν συνόψει μίαν μόνον ὁδὸν

1) Εἶνε ἡ μόνη ἴσως περίπτωσις καθ' ἣν ἐγκαρδίως λυπούμεθα, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ τέμωμεν τὴν φυσικῶς ἀδιάκρητον κατωτάτην μονάδα τῶν διακεκριμένων ποσῶν.

τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς Γαλλίας, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ταύτης ἐλάχιστον μόνον τμήμα, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐνναυσίαν ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐ. ἐ., βράδευσιν τῶν πονημάτων τῶν διακριθέντων ἐν τοῖς προκηρυσσομένοις ἐτησίως διαγωνισμοῖς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βραβείων, χρηματικῶν καὶ μὴ, τῶν ἀπονειμθέντων εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν ἀριστευσάντων ἐν τοῖς διαγωνισμοῖς συγγραμμάτων, εἶνε πλέον ἢ σεβαστός, ἀνερχόμενος εἰς 35 (ἐπὶ 37 προκηρυχθέντων), διανεμθέντων μεταξύ 61 ἐπιτυχόντων.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα, κατὰ θέματα, διανέμονται ὡς ἑξῆς:

1ον Ἐπὶ Γεωμετρικῶν θεμάτων, βραβεῖα 5· τούτων τὰ 3 ἐκ φρ. 3000, 1 ἐκ φρ. 2000 καὶ 1 ἐκ φρ. 1000.

2ον Ἐπὶ Μηχανικῶν θεμάτων, βραβεῖα 3· τούτων 1 ἐξ 6000 φρ., 1 ἐκ 2500 φρ. καὶ 1 ἐξ 700 φράγκων.

3ον Ἐπὶ θεμάτων Ἀστρονομικῶν, βραβεῖα 4· τούτων 1 ἐκ 3000 φρ., 1 ἐκ 540 (ἀπονειμθὲν τῷ γνωστῷ ἡμῖν ὡς ἀνακαλύψαντι τὸν εἰς ὁριζόφρον τοῦ Διὸς κ. Barnard), 1 ἐκ 460 φρ., καὶ τέλος 1 ἐκ χρυσοῦ μεταλλίου, ἀπονειμθὲν τῷ γνωστῷ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως, κ. Tacchini, διευθυντῇ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῆς Βέρνης καὶ τοῦ κεντρικοῦ μετεωρολογικοῦ Γραφείου, ἐν Ἰταλίᾳ.

4ον Ἐπὶ θεμάτων Στατιστικῶν βραβεῖον 1 ἐκ 500 φρ.

5ον Ἐπὶ θεμάτων Χημικῶν (ὁργανικῆς Χημείας), βραβεῖον 1 ἐκ φρ. 10000, ἀπονειμθὲν τῷ κ. G. Boucharlat, καθηγητῇ ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ φαρμακευτικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων.

6ον Ἐπὶ θεμάτων Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας, βραβεῖον 1 ἐκ φρ. 4000.

7ον Ἐπὶ φυσιολογικῶν θεμάτων, βραβεῖα 4· τούτων 2 ἐκ 1000 φρ., 1 ἐξ 900 καὶ 1 ἐκ 200 φρ.

8ον Ἐπὶ θεμάτων Ἀνατομικῶν καὶ Ζωολογικῶν, βραβεῖον 1 ἐξ 975 φρ.

9ον Ἐπὶ θεμάτων Ἰατρικῶν καὶ Χειρουργικῶν, βραβεῖα 7· τούτων 1 ἐξ 10000 φρ. (βραβεῖον Bréant, προωρισμένον νὰ ἀμείψῃ τὸν ἀνακαλύψοντα τὸ μέσον τῆς θεραπείας τῆς κοιλίας), 1 ἐξ 7500, 1 ἐκ 10000 φρ., 1 ἐκ 2000 φρ., 1 ἐκ 1000 φρ., 1 ἐκ 1400 φρ., καὶ 1 ἐκ 1800 φρ.

10ον Ἐπὶ φυσιολογικῶν θεμάτων, βραβεῖα 2· τούτων 1 ἐκ 1800 φρ. καὶ 1 ἐξ 750 φρ.

11ον Ἐπὶ θεμάτων Φυσικῆς Γεωγραφίας, βραβεῖον 1 ἐκ φρ. 2500.

12ον Ἐπὶ γενικῶν θεμάτων, βραβεῖα 7· τούτων 1 ἐκ 50000 φρ. (βραβεῖον Legendre, προωρισμένον· α) εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν νέων καὶ θεμελιωδῶν ἀνακαλύψεων ἐν τοῖς μαθηματικοῖς, τοῖς φυσικοῖς, τῇ χημείᾳ, τῇ φυσικῇ ἱστορίᾳ, ταῖς ἱατρικαῖς ἐπιστήμαις· β) εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν νέων ἀπορρογῶν τῶν ἐπιστημῶν τούτων), 1 ἐκ 4000 φρ., 1 ἐκ 3500 φρ., 1 ἐκ 3000 φρ., 1 ἐξ 11000 φρ., 1 ἐκ 1000 φρ. καὶ ἓν (βραβεῖον Laplace) ἐκ τῆς πλήρους συλλογῆς τῶν ἔργων τοῦ Lagrange, προωρισμένον ὡς ἀμείψῃ τὸν ἀριστεύοντα μαθητὴν τὸν ἀπολυόμενον τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς.